

Preferències televisives dels joves

"La televisió ha fet meravelles per la meua cultura. Quan algú encén la televisió, vaig a la biblioteca i llegeixo un bon llibre."
Groucho Marx

Títol: "Preferències televisives dels joves"

Autora: Gemma Pera Ros (2n Batxillerat d'Humanitats)

Tutora: Silvia Cassú Gibert

Data d'entrega: 14 de Gener de 2009

AGRAÏMENTS

Abans de començar el Treball, voldria agrair l'ajuda i la col·laboració que he rebut al llarg dels mesos en què he estat elaborant el Treball, i que m'han facilitat moltes coses i m'han ajudat a tirar endavant.

Primer de tot, voldria donar les gràcies a la Sílvia Cassú, la meva tutora del Treball de Recerca, que sempre s'ha preocupat per a proporcionar-me informació i ajudar-me amb els petits entrebancs que he anat trobant, i per la seva atenció. També la meva tutora de classe, la Imma Pita, s'ha preocupat per dirigir-nos una mica a tots i ens ha proporcionat material sempre que li ha estat possible.

A continuació, voldria donar les gràcies a tots els professors i alumnes que s'han avingut a respondre les enquestes, ja que sense aquestes gran part important de la pràctica d'aquest treball no s'hauria pogut realitzar.

També he d'agrair a la meva tieta Carme Ros que m'hagi facilitat l'entrevista que vaig anar a fer a TV3, ja que ella hi treballa i va ser el meu contacte; evidentment, també he d'agrair a en Dani López, el coordinador de TV3 del sector infantil i juvenil, que va accedir a ser entrevistat i que es va mostrar en tot moment molt amable i col·laborador.

Per últim, voldria agrair als meus pares i germana, que m'han donat sempre suport, en especial la Marina Pera, la meva germana, que és sociòloga, i m'ha proporcionat molt de material per al buidatge de les enquestes i moltes webs (tot i trobar-se a l'estranger ha estat sempre atenta als meus dubtes i dificultats); així com també les meves amistats, pels consells i suport que he rebut per part seva.

I també crec que hauria d'agrair a tots aquells que m'han ajudat, directament o indirectament, en general, i que potser me'ls deixo, i que per tant m'hauran de perdonar.

Així doncs, comunico el meu agraïment a tothom que m'ha ajudat en la realització d'aquest treball.

ÍNDEX

0. Introducció	4
1. Metodologia	
1.1. Fitxa tècnica de les enquestes	5, 6, 7, 8
2. Dificultats a l'hora de buidar les enquestes	8, 9
3. Preguntes i hipòtesis inicials	9, 10
4. Altres estudis sobre la televisió	10, 11, 12, 13
5. Anàlisi de les enquestes	
5.1 – Percentatge de nois i noies	14, 15
5.2 – Percentatges dels idiomes parlats	15, 16
5.3 – Acompanyament dels joves quan miren la TV	16, 17
5.4 – Programes més mirats pels alumnes	17, 18, 19
5.5 – Relació entre l'idioma parlat i el canal que es mira a casa	20
5.6 – Relació entre el rendiment acadèmic i les hores que miren la TV	21, 22
5.7 – Relació entre les notes que treu l'alumne i el programa que mira	23, 24
5.8 – Relació entre l'edat i sexe de l'alumne i les seves preferències	24, 25, 26
5.9 – Programes mirats pels professors i les seves preferències.	
Comparació amb els alumnes	26, 27
6. Conclusions de l'entrevista de TV3	28, 29
7. Conclusions del Treball de Recerca	29, 30
8. Bibliografia	31
9. Índex de l'Annex	32, 33

0. INTRODUCCIÓ

El motiu que em va fer decidir triar aquest tema i dur a terme aquestes investigacions és l'interès que sento per la sociologia. En un principi, havia triat el tema dels Drets Humans i la pena de mort, però el juny dels cursos passat, a punt d'acabar el primer de batxillerat, vaig decidir de canviar el tema de Treball de Recerca; entre alguns possibles temes, em vaig decantar pel que tenia un contingut més sociològic, i segurament la raó de més pes és que llavors volia estudiar aquesta carrera. M'interessava conèixer què és el que atrau els joves de la televisió, quins temes, i també veure si hi havia relació entre certes característiques socials de l'adolescent (estatus socioeconòmic, llengua parlada a casa, notes de l'alumne, les hores que passen davant de l'aparell...), així com veure les diferències entre les preferències de joves de diferents classes socials o entre els que parlen diferents llengües a casa (català, castellà, àrab, romanès, etc.). Vaig pensar que seria una recerca prolífera i interessant.

L'objectiu d'aquest treball és veure quins factors influeixen en l'adolescent a l'hora de triar què miren a la televisió, veure si hi ha diferències entre els que parlen català o castellà a casa, o entre els que tenen pares amb un treball qualificat i els que no, els que miren la televisió acompanyats i els que no, etc.

Les fonts d'informació que m'han permès dur a terme aquest treball han estat llibres, sobretot, pàgines web d'internet, els alumnes i professors que m'han contestat les enquestes, CD's, una entrevista, el diari... Amb tot això he pogut reunir tota la informació que necessitava i m'han ajudat a entendre i conèixer molts aspectes relacionats amb el tema del Treball que abans desconeixia.

1. METODOLOGIA

Aquest treball consta de dues parts, la teòrica i la pràctica.

La part teòrica ha consistit en reunir informació obtinguda de varis llocs, que són llibres, diaris, pàgines web, CD's, etc.

La part pràctica ha consistit en passar 30 enquestes a cada curs de l'IES Santa Coloma de Farners, des de primer d'ESO fins a segons de Batxillerat (és a dir, un total de 180 enquestes) per tal de poder comparar les respostes dels alumnes i veure si hi ha diferències segons l'edat i el sexe; en les enquestes he intentat que hi hagués paritat entre sexes, que fossin quinze nois i quinze noies, tot i que no en tots els cursos ha estat possible. També he passat 30 enquestes als professors per a poder comparar les seves respostes amb les dels alumnes. A més a més, vaig anar a TV3 a fer una entrevista.

1.1 EXPLICACIÓ DE L'ELABORACIÓ DE LES ENQUESTES

FITXA TÈCNICA

Un total de 210 (vegeu l'annex 22), trenta de les quals són de professors, i la resta d'alumnes; estan repartides equitativament entre els sis cursos de formació de l'institut, és a dir, trenta enquestes per curs.

Les preguntes de l'enquesta (vegeu annex 1) van ser elaborades per tal de poder extreure informació que em permetés relacionar les variables independents amb la variable dependent, el programa de televisió que miren.

Totes les preguntes de l'enquesta eren tancades, excepte dues per a facilitar-ne el buidatge; les dues úniques preguntes obertes eren les que havien de dir l'idioma que es parla a casa i l'ofici dels seus pares. A continuació procediré a explicar els criteris amb què vaig elaborar l'enquesta:

- Les primeres preguntes són: sexe, edat i curs. Així podia veure si hi ha diferències de preferències entre l'edat i el sexe dels alumnes.
- La següent pregunta era "**Quines notes treus normalment?**", i a continuació tenien diferents caselles amb totes les possibilitats: "Excel·lents", "Excel·lents i Notables", "Notables", "Notables i Bés", "Bés", "Bés i Suficients", "Suficients", "Suficients i Insuficients".

- La tercera pregunta era "**Quin/s idioma/es es parlen a casa teva?**", i a sota tenien un espai per a respondre. Les respostes més comunes han estat: "Català", "Castellà" i "Català i Castellà", si bé també hi ha hagut un elevat nombre d'enquestats que m'han respòs que a casa seva parlen àrab, romanès, francès... Amb aquesta pregunta pretenia comprovar si hi ha relació entre l'idioma parlat a casa i els programes que acostumen a mirar, o entre els canals de televisió que miren més.

- La següent pregunta era: "**Quin és l'ofici del teu pare (o tutor)? I el de la teva mare?(o tutora)**". I a sota tenien una casella on hi deia "Pare/tutor" amb una línia per a respondre i una altra casella per a la resposta de "Mare/tutora". Amb aquesta pregunta pretenia saber l'estatus socioeconòmic de l'alumne, ja que si els hagués preguntat directament a quina classe social s'atribuïen, molts no haguessin sabut què respondre o se n'haguessin atribuït una de més alta, i d'aquesta manera em podia orientar pel que fa a la situació socioeconòmica i el capital cultural (que es podria extreure a partir del grau d'estudis requerits per dur a terme la feina, tot i que no es indici d'una relació directe, ja que es podria donar el cas de sobrequalificació o l'invers), si bé tampoc no era del tot exacte, ja que la família de l'alumne podia viure amb l'herència d'un parent, o amb els avis, circumstància que canvia una mica la situació. La classificació va ser la següent: vaig classificar la feina dels pares entre "qualificada" (s'entén que són aquells que tenen estudis superiors, o sigui, universitaris) i "no qualificada" (aquells que no tenen estudis bàsics o només primaris i/o mitjans).

- La següent pregunta era "**Quins/s canal/s acostumes a mirar a la televisió? (tria'n 3, com a màxim)**". I a continuació tenien 10 caselles amb diferents antenes, com "TV3", "TV2", "Antena 3", "La Sexta" i "Altres" (per a aquells que miren altres canals, tant de Catalunya o Espanya com per als immigrants, que és força probable que mirin canals del seu país). Amb aquesta pregunta pretenia veure la relació entre l'idioma parlat a casa i el canal que es mira.

- La següent pregunta era: "**Mires la televisió acompanyat d'un adult?**" i hi havia diverses caselles per a escollir la resposta, i podien triar entre: "Mai", "A vegades", "Normalment sí", "Normalment no", "Sovint" i "Sempre". Es va fer aquesta pregunta per veure si hi havia

relació entre els programes que miren i el fet de mirar la televisió acompanyats d'un adult (els seus pares o els avis).

- La següent pregunta era: "**Mires el telenotícies?**". Les possibles respostes eren les mateixes que en la pregunta anterior. Vaig posar aquesta pregunta simplement per veure com segueixen el telenotícies els adolescents i per poder comparar les respostes dels de primer d'ESO, per exemple, i les de segons de Batxillerat, per comprovar si l'edat hi té algun pes.
- La següent pregunta era: "**Quantes hores diries que mires la televisió normalment?**", i les possibles respostes eren: "De 0 a 1", "De 1 a 2", "De 2 a 3" i "Més de 3". Vaig fer aquesta pregunta per veure si hi havia relació entre la resposta i l'edat, les notes que es treuen i els programes que es miren.
- La penúltima pregunta era: "**Quin d'aquests programes acostumes a mirar? (Tria'n 4, com a molt)**". I tenien diferents opcions amb programes o tipus de programes que en aquell moment tenien èxit, entre els quals hi ha "Ventdelplà", "Partit d'algun esport/curses de motos o cotxes", "Los Simpson", "Polònia", "El internado", etc. (tot i que també vaig deixar l'opció que em diguessin ells mateixos els programes que miren, cosa que m'ha estat molt útil.
- L'última pregunta era: "**T'agradaria que a la programació de la televisió hi hagués més... (Ordena per ordre de preferència de l'1 al 5; l'1 és el que t'agradaria més i el 5 el que menys)**", i a continuació tenien diverses caselles amb les possibles respostes, que eren: "Esports", "Telenovel·la", "Programes de música", "Pel·lícules", "Programes de debat", "Documentals/Reportatges", "Programes de riure", "Dibuixos animats", "Programes d'entreteniment" i "Altres. Digues quin" (amb un espai per a la resposta). Amb aquesta pregunta em vaig trobar amb molts problemes, ja que molts alumnes no van respondre bé i van triar menys programes dels que necessitava, o més, o bé van posar dos números "1", tres números "2", un número "3", i així fins a omplir-los tots. Vaig considerar que la pregunta no estava ben formulada, i vaig decidir posar un enunciat més senzill: "**T'agradaria que a la programació de la televisió hi hagués més... (Tria'n 3, com a molt)**". Vaig decidir que

els 5 programes més mirats eren massa i vaig agafar només els tres més mirats, ja que si no em veia obligada a repetir la gran majoria de les enquestes.

2. DIFICULTATS A L'HORA DE BUIDAR LES ENQUESTES

Hi va haver diverses enquestes que vaig haver de descartar i, posteriorment, repetir, perquè no havien respòs bé les preguntes i per tant m'impossibilitaven de buidar-les. Les vaig descartar amb els següents criteris:

- Quan, per exemple, demanava a l'alumne que triés, com a màxim, 3 de les opcions, i en triava més del compte.
- Quan l'alumne deixava en blanc la pregunta.
- Quan la cal·ligrafia era tan dolenta que no s'entenia la resposta.
- Quan l'alumne donava respostes incoherents, com per exemple, que mirava molt poc la televisió però alhora em triava molts canals i molts programes.
- Quan considerava que l'enquesta s'havia respòs a la babalà o a l'atzar.
- Quan deien bajanades i ximpleries. Per exemple, vaig trobar el cas d'un alumne de tercer d'ESO que deia que casa seva es parlava "jueu" (quan en realitat s'anomena "hebreu"), i quan vaig preguntat al tutor si hi havia algun noi que fos jueu, em va dir que no; a més a més, el mateix alumne m'havia dit que mirava un programa anomenat "Jueus a tort i a dret" (programa inventat); o bé que posava comentaris estranys i més aviat despectius en algunes respostes.

En general, però, no hi va haver gaires problemes, sobretot en el Batxillerat, que no en vaig haver de repetir gairebé cap. Possiblement molts dels casos en què la resposta no era correcta era a causa de l'excessiva rapidesa amb què l'alumne va llegir l'enunciat, ja que tendeixen a respondre a corre-cuita. Hi ha una pregunta, la de l'ofici dels pares, que vaig haver de descartar a l'hora de buidar les enquestes, ja que no podia saber, en molts casos, si la feina dels pares requeria estudis superiors o no (per exemple, en el cas de les secretàries o administratives, poden tenir estudis superiors o no).

Malgrat que totes les enquestes que vaig incloure en el buidatge són vàlides (ja que vaig revisar les respostes abans d'analitzar l'enquesta amb les altres), certs aspectes em fan pensar que amb

algunes preguntes els adolescents no van ser del tot sincers. Segurament van triar la resposta considerada "correcta", no pas la que era certa per a ells, ja que no ho volien reconèixer; per exemple, a la pregunta 9 ("Quin d'aquests programes acostumes a mirar?"), no gaires alumnes reconeixen que mirin "Dibuixos animats", o bé perquè els sembla infantil; molts pocs alumnes reconeixen que mirin "Gran Hermano", perquè els fa vergonya o perquè saben que no haurien de mirar-ho (les audiències no concorden amb les respostes dels alumnes), van respondre influenciats per la "resposta correcta". També sospito que no van ser gaire sincers a l'hora de dir les seves notes, ja que han sortit uns percentatges elevats d'alumnes que treuen excel·lents i notables, i en canvi, no gaires han admès que treguin suficients i insuficients (les estadístiques que fan els tutors mostren que, en la majoria de les classes, no hi ha tants bons expedients).

3. LES PREGUNTES I HIPÒTESIS INICIALS

Com indica el títol del tema del Treball de Recerca, em preguntava quines eren les preferències televisives dels joves i quins eren els factors que els influenciaven a l'hora de mirar un programa o altre, és a dir, si hi havia diferències entre adolescents de classes socials diferents, entre nois i noies, entre els que treien bones notes i els que no, entre els que parlen diferents idiomes, etc.

Així doncs, les hipòtesis que vaig formular eren:

- Els alumnes que treuen bones notes tendiran a mirar programes de més qualitat que els que treuen males notes.
- Els alumnes amb pares sense estudis tendiran a mirar programes de menys qualitat, ja que en les seves llars no hi ha un nivell cultural com en les llars dels progenitors amb estudis.
- Les preferències pel que fa als programes de televisió depenen segons l'idioma que es parla a casa seva. Per exemple, els que parlen català miraran més canals catalans i els que parlen castellà miraran més canals espanyols.
- Els adolescents que miren la televisió acompanyats d'un adult (o sigui, del pare o mare, o avis) miraran uns tipus de programes diferents del que miren la televisió sols.
- Els adolescents no estan gaire interessats en programes de debat ni en reportatges, però sí en programes d'entreteniment o d'esports.
- Els que miren més hores la televisió són aquells que treuen unes notes més baixes, ja que dediquen menys hores a l'estudi.

- Els alumnes de primer d'ESO miraran uns programes diferents que els de Batxillerat, ja que aquests últims, en principi, haurien de tenir més maduresa.
- Els adults (professors) estan interessats per uns tipus diferents de programes que els adolescents.

Aquestes eren les hipòtesis que vaig fer abans de començar el treball i que al llarg d'aquests mesos que he dut a terme l'elaboració del Treball he vist que amb algunes afirmacions eren errònies i amb altres m'apropava força a la realitat.

4. ALTRES ESTUDIS SOBRE LA TELEVISIÓ

Per a fer aquest treball he consultat diferents fonts (internet, llibres, diaris...).

Si bé el meu treball de recerca consisteix en esbrinar quins factors són els que influeixen en els joves a l'hora d'escollir determinats programes de televisió, he trobat molta informació sobre la influència que exerceix el contingut televisiu (sobretot sexe i violència) en els joves, i la preocupació que senten pares i educadors pel paper de la televisió entre els joves. Així doncs, he cregut oportú parlar-ne una mica per tal de situar-nos en el context televisiu de l'actualitat.

CONSIDERACIONS PRÈVIES

En l'actualitat, gairebé totes les famílies tenen una televisió a la llar, i en molts casos dues o tres (o més, fins i tot), la qual cosa significa que els membres de la família, sobretot infants i joves, dediquen gran part del seu temps davant de l'aparell, com a manera d'entretenir-se, en comptes de llegir, escoltar música, fer alguna activitat esportiva, anar amb els amics o altres activitats més creatives. A més, a causa que molts joves tenen el seu propi televisor a la seva habitació, i que la majoria de pares estan absents quan l'utilitzen, fa que estiguin més indefensos davant de la programació televisiva, que, a vegades, és de qualitat dubtosa (anomenada "teleescombraries").

Educadors i pares mostren gran preocupació per la influència que pot tenir la televisió en els joves, sobretot certs continguts com ara la violència o el sexe, perquè ofereix una imatge distorsionada de la realitat, i fa que els joves, que tenen menys experiència i, per tant, menys capacitat per distingir què és més o menys real, es quedin amb una imatge equivocada de certs temes que ells desconeixen com és el sexe, ja que utilitzen la televisió, entre altres mitjans, per a esbrinar coses noves d'aquests temes.

La televisió, darrerament, està prenent més i més protagonisme entre els hobbies dels joves (segons l'estudi coordinat per Ferran Casas, "Preferències i expectatives dels adolescents relatives a la televisió a Catalunya"), que hi dediquen unes dues hores cada dia entre setmana, aproximadament, i en els caps de setmana aquesta xifra augmenta. Segons el llibre "Televisión, valores y adolescencia", de Yolanda Rivero Montero, la televisió està substituint, en certa manera, la institució familiar, en seu el paper educador i socialitzador, i el que fa és fomentar certs valors, com ara l'individualisme o el consumisme. Aquests estudis conclouen que joves i adolescents es passen moltes hores mirant la televisió sols sense cap control.

Tal com indiquen, entre altres, els estudis "Preferències i expectatives dels adolescents relatives a la televisió a Catalunya", de Ferran Casas, i "La mirada adolescent", de Magdalena Albero Andrés", un error que cometen molts d'aquests estudis però, és que són elaborats només des de l'òptica adulta; aquestes investigacions i reflexions no tenen en compte l'opinió dels joves, o sigui, dels qui serien les víctimes; i molt sovint parteixen de tesis de caire moralista (com per exemple, catalogar l'activitat sexual que no és heterosexual com a no normal). Investiguen i fan estudis, però **no els pregunten com interpreten el que veuen**, i per tant, és molt probable que les conclusions que n'extreguin siguin errònies o allunyades de la realitat. Hi ha hagut altres estudis però (com els que he citat més amunt), que han agafat grups de joves i han creat grups de discussió per tal que es puguin avaluar els seus criteris, no pas només els dels investigadors. Per tal que poguessin dir-hi la seva i conèixer, realment, com interpreten ells, els afectats, el que veuen, com els arriba i com ho entenen.

A les pantalles hi surten moltes imatges de violència, i això fa que els educadors creguin que els joves s'insensibilitzin, i a més a més, fan que siguin més violents, perquè aquests s'acostumen a veure la violència com quelcom "normal" i que és inevitable. Els joves enquestats d'aquests estudis, coincideixen en afirmar que no són uns espectadors tan passius com se'ls cataloga, i que saben diferenciar el context real amb el de ficció; no es prenen de la mateixa manera unes imatge de guerra que apareguin en una pel·lícula o en el telenotícies; coincideixen en dir que les criatures, els nens petits, sí que són molt influenciables, així com també la gent amb problemes mentals, perquè podrien reaccionar d'una manera perillosa davant d'aquestes imatges on hi abunda la violència gratuïta, però que ells ja ho poden distingir.

La televisió ha esdevingut, en els darrers anys, un referent cultural, i si bé les cadenes públiques, i per tant que es paguen amb els diners de tothom, regulades per consells del govern i per unes lleis, es vigila molt el que s'emet, les cadenes privades tenen molta més llibertat i no estan tan subjectes als consells, i això significa que els seus continguts estan molt menys regulats (tal

com va senyalar el senyor Dani López, coordinador de programes infantils i juvenils de TV3, a l'entrevista que es pot consultar a l'annex 3 i 4).

El problema és que ara hi ha moltes canals de TV (i aviat molts més amb la TDT), hi ha molta oferta i per tant molta competència. La competència fa que això sigui una guerra de pantalles, a veure qui capta més teleespectadors, i això provoca que es busqui l'escàndol, que és el que crida l'atenció, en comptes de difondre valors culturals o intel·lectuals. Amb la competència ha incrementat el que s'anomena "teleporqueria", ja que no importa tant la qualitat del contingut que ofereixen sinó el fet d'atraure l'atenció dels espectadors i així tenir més audiència, que es tradueix en guanys. La manera d'atraure la curiositat dels espectadors s'aconsegueix, sobretot, mitjançant temes escandalosos, picants, de xafarderia, violència... El problema és que darrere de la majoria de cadenes de televisió no hi ha un objectiu pedagògic o de difusió de cultura, per exemple, sinó comercial. I això té èxit perquè, moltes vegades, la gent no busca un programa interessant sinó simplement un programa per a passar l'estona, desconnectar una mica, relaxar-se, distreure's i no haver de pensar (això explica que tinguin molta més audiència les telenovel·les, per exemple, que no pas els programes de debat, que requereixen atenció i concentració). I és que no és el mateix mirar la televisió cada dia, com a part de la rutina personal per passar l'estona, i que per tant no s'encén l'aparell per mirar un programa en concret sinó per relaxar-se, distreure's o el que sigui; és diferent d'aquell que encén el televisor per un programa determinat, que ja se sap què és el que busca i el que es vol amb aquella estona de programa.

En el llibre de Victòria Camps, "Creure en l'educació", es parla de l'inconformisme dels adolescents, que hauria de ser el seu estat natural que els pertocaria per la seva edat. Així doncs es pregunten els educadors: per què els joves miren aquest tipus de programes? I a la conclusió que arriben és que, bàsicament és perquè **busquen l'entreteniment i no la crítica social, i per això, programes caricaturescos o sèries i telenovel·les són tan populars**. Per altra banda, el que l'adolescent busca és trobar una imatge d'una realitat que encara no coneix gaire; volen conèixer allò que els envolta, les persones, sobretot les de la seva edat, per saber què fan, com vesteixen, com parlen... Busquen models, com passa a tothom, joves i adults.

Hi ha una teoria psicoanalítica, utilitzada per la pedagoga J. Ferrés Font, que explicaria, en part, l'èxit de programes com "Los Simpson" o "Padre de Familia". **El pensament primari és de caràcter associatiu, d'escassa articulació lògica i s'expressa sobretot mitjançant imatges i no per argumentacions racionals**; funciona per contigüitat i similitud. En canvi, el pensament secundari s'expressa fonamentalment mitjançant el llenguatge verbal i arriba a través del

raonament i l'argumentació. Per aquesta raó, els programes que provoquen el riure amb escenes absurdes o ridícules agraden als teleespectadors, perquè per a ells són divertides, normalment.

Amb això sembla quedar explicat part de l'èxit de programes qualificats com "teleporqueria o escombraries", perquè **criden l'atenció no per les seves argumentacions sinó pels espectacles que ofereixen, que solen ser d'escàndol, xafarderia, paròdia...**

En el llibre de K. Popper i J. Condry, "La televisión es mala maestra", es parla de l'augment de la teleporqueria en els darrers anys i de la influència que podria exercir aquesta en els infants i joves. Diuen que **la televisió seria un gran instrument per a la culturització**, però que s'utilitza d'una manera equivocada. Aquests autors assenyalen que no hi ha cap canal dedicat exclusivament a l'educació. A més, proposen que hi hagi més control en les emissions televisives i que els periodistes que presenten programes tinguin algun tipus de llicència especial, i **així s'evitaria tanta vulgaritat i mala educació**.

De la proposta de Popper i Condry, de tenir un canal dedicat exclusivament a l'educació i al civisme, també se'n parla en el llibre "La mirada adolescent", de M. Albero Andrés, perquè aquest llibre recull un estudi elaborat a partir de grups de discussions d'adolescents d'institut i d'informació recollida per la mateixa doctora en comunicació. Els adolescents expliquen que miren la televisió per passar-s'ho bé una estona i distreure's, perquè estan cansats de l'escola, i que no els agradaria un programa dedicat clarament a ensenyar-los quelcom, ja que per això ja passen sis o set hores a l'escola; per tant, **un canal amb contingut tan sols pedagògic sembla que no tindria gaire èxit**, excepte, potser, que tractés temes que interessin als joves, i els tractés d'una manera divertida, de manera que ells hi poguessin participar, en definitiva, pensats per a ells.

La televisió catalana es diferencia de les altres televisions de l'Estat Espanyol (tal com diu el senyor D. López a l'entrevista, vegeu annex 3 i 4), perquè el Consell d'Audiovisual de Catalunya (CAC) és menys permissiu i té uns codis ètics diferents (que s'ajusten a allò aprovat pel Parlament de Catalunya), és més regulador que altres televisions autonòmiques, i també perquè la televisió catalana té un canal dedicat exclusivament als nens i joves, que no emetrà mai programes inadequats.

En conclusió, d'aquestes lectures es desprèn que la televisió és una eina molt poderosa que pot influir, de manera notable, en la població en general, i sobretot en la formació dels joves; per tant s'haurien de potenciar tots els aspectes positius que pot proporcionar aquest mitjà i exercir una regulació basada en un codi ètic universal i compartit. He vist que encara hi ha molta feina per fer i, amb aquest treball, he volgut fer una petita contribució en aquesta tasca.

5. ANÀLISI DE LES ENQUESTES

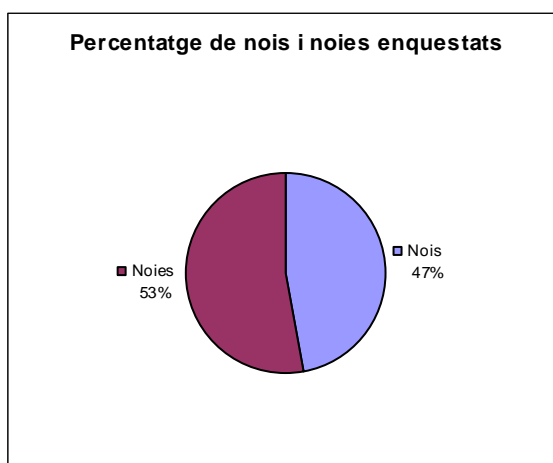
Per tal de conèixer les característiques i les preferències dels adolescents enquestats, he buidat les enquestes amb l'ajuda del programa Microsoft Excel, el qual m'ha permès fer taules i gràfics amb els següents resultats.

5.1 - Taula 1. Nombre de nois i noies de cada curs, en nombres absoluts i percentatges

Sexe/Curs	Nois	%	Noies	%	Total	%	Total institut (%)
1r ESO	15	25	15	25	30	50	16,7
2n ESO	13	21,7	17	28,3	30	50	16,7
	28	46,7	32	53,3	60	100	33,4

Sexe/Curs	Nois	%	Noies	%	Total	%	Total institut (%)
3r ESO	13	21,7	17	28,3	30	50	16,7
4t ESO	15	25	15	25	30	50	16,7
	28	46,7	32	53,3	60	100	33,4

Sexe/Curs	Nois	%	Noies	%	Total	%	Total institut (%)
1r BATX	13	21,7	17	28,3	30	50	16,7
2n BATX	15	25	15	25	30	50	16,7
	28	46,7	32	53,3	60	100	33,4

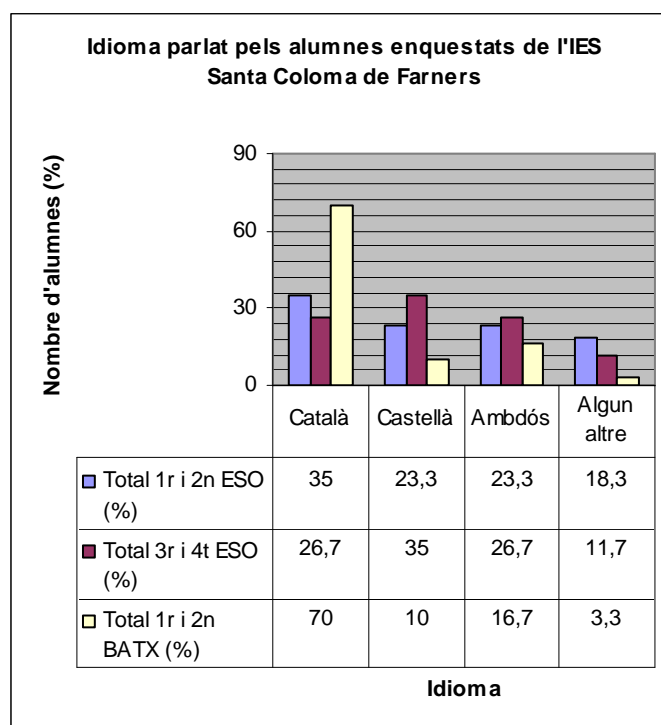
Aquestes taules i el gràfic circular ens mostren quants alumnes han estat enquestats de cada curs; podem veure que la mostra és equitativa pel que fa al nombre d'alumnes, ja que en cada curs hi ha 30 alumnes, d'aquesta manera, cada curs representa un 16,7% sobre el total, ja que

s'han passat 180 enquestes. També podem veure la distribució de sexes, quants nois i noies hi ha a cada curs; en aquest cas veiem que la mostra de noies és, en tots els casos, o bé igual a la dels nois o bé lleugerament superior, i per aquesta raó el percentatge de noies (52,8%) és una mica més elevat que els dels nois (47,2%). A l'hora d'analitzar les respostes s'haurà de tenir en compte aquesta petita diferència.

Així doncs, aquests percentatges m'han permès comparar les respostes de l'enquesta segons el sexe i l'edat de l'alumne, per esbrinar si hi ha diferències. Hi ha altres taules a l'annex 9.

Taula 2. Nombres absoluts i percentatges total d'alumnes segons la/les llengua/llengües materna/es

Idioma/Curs	Total	Total tots cursos%
Català	79	43,9
Castellà	41	22,8
Ambdós	40	22,2
Algun altre	20	11,1
	180	100

Aquestes taules i gràfic de barres ens permeten observar quines és o són la/les llengua/llengües materna/es dels alumnes enquestats. La mostra és de cada curs i de cada dos cursos, ja que els he partit en cicles (primer i segon d'ESO, tercer i quart d'ESO, i primer i segon de Batxillerat), i també uns percentatges totals. Les respostes podien ser: català, castellà, ambdós, o bé algun altre idioma (ja sigui l'àrab, el romanès, el francès, etc.). Hi ha taules més completes a l'annex 10.

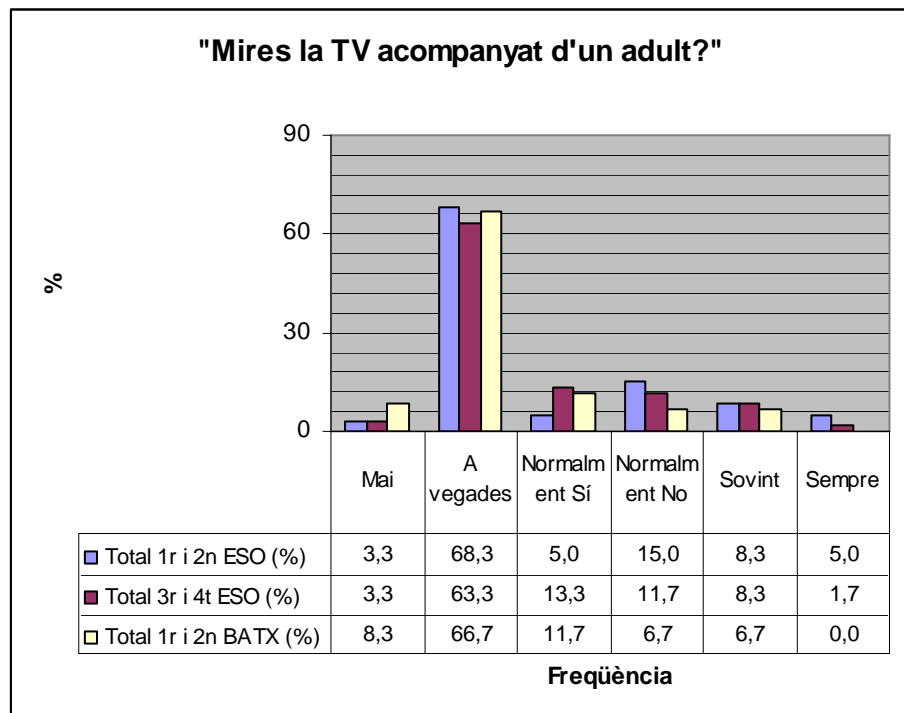
Amb gran diferència, veiem que l'idioma més parlat, en general, és el català, amb un 43,9% sobre el total de tots els cursos; a continuació el segueixen el castellà (22,8%) i els que parlen català i

castellà a casa, amb un 22,8% i 22,2 respectivament; amb un percentatge inferior es troba el grup d'alumnes que parla algun altre idioma, que és un 11,1%.

Podem observar que, majoritàriament, el català és l'idioma més parlat, ja que a primer i segon d'ESO representa un 35% i a batxillerat un 70%, excepte a tercer i quart d'ESO, que el català és parlat per 26,7% dels enquestats (juntament amb el grup d'alumnes que parla els dos idiomes). Els que parlen els dos idiomes també representen un grup notable (22,2%, igual que el castellà); i els que parlen algun altre idioma és, en tots els casos, un grup minoritari (11,1% del total).

5.3 - Taula 3. Acompanyament dels joves a l'hora de mirar la TV

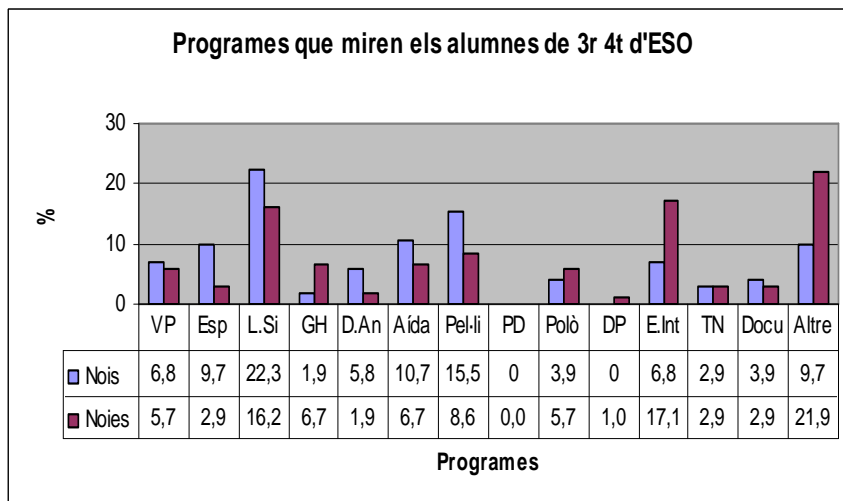
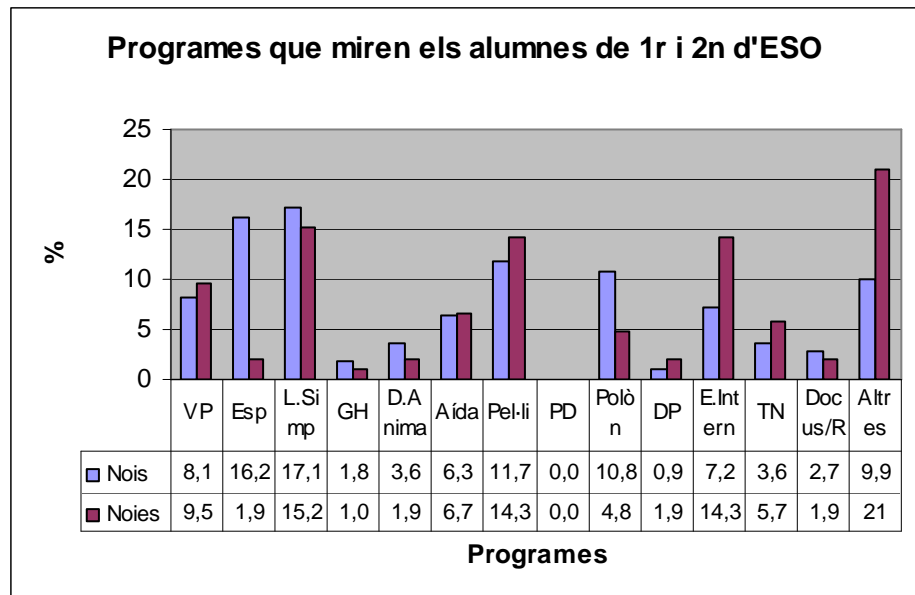
En aquest gràfic de barres podem observar l'acompanyament dels joves enquestats quan miren la televisió. La pregunta era "Mires la televisió acompanyat d'un adult?". Com en les taules 1 i 2, la mostra és de cada curs i de cada cicle (annex 11).

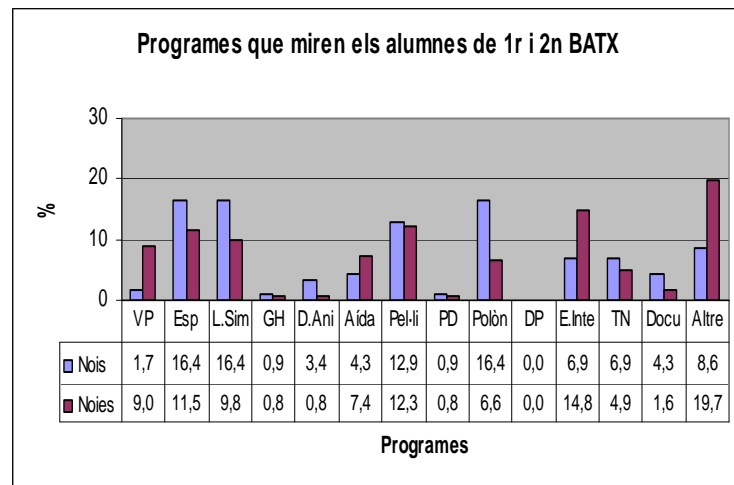
Es pot veure, en tots les cursos, el grup que mira la televisió acompanyats només a vegades per un adult és majoritari, sense gran diferència entre els tres cicles: en el primer cicle (1r i 2n d'ESO) és un 68,3%, en el segon (3r i 4t d'ESO) és un 63,3% i en el tercer (Batxillerat) un 66,7%; a continuació hi ha les altres cinc variables. En la resta de variables s'observa que la mostra és molt petita i molt poc significativa, ja que són pocs els que han triat aquestes opcions. Comparant els diferents cicles es pot veure que, amb l'opció "Mai" amb els més grans, la xifra és més del doble, la qual cosa s'explica amb el fet que tenen ja disset i divuit anys i els pares no els vigilen tant.

Així doncs, a partir d'aquests gràfics podem veure que en moltes vegades els joves no miren la televisió acompanyats, potser perquè tenen un aparell a l'habitació, potser perquè els pares treballen, etc., i d'aquesta manera estan més exposats a ser influenciats pels continguts televisius, sense que un adult que vigili què mira. Per tant, no es pot creuar aquesta variable amb cap altra perquè no se'n podria treure cap conclusió ja que la majoria dels alumnes mira la televisió només acompanyats a vegades.

5.4 - Taula 4. Programes més mirats pels alumnes de cada curs

En aquests gràfics de barres podem veure quins són els programes més vistos pels alumnes de cada cicle i les diferències entre els dos sexes. Per més informació, a l'annex 12. La pregunta era:

“- Quin d'aquests programes acostumes a mirar? (Tria'n 4, com a molt)

- Ventdelplà Partits d'algun esport / curses de motos o cotxes Los Simpson
 Gran Hermano Dibuixos animats Aída Pel·lícules Programes de debat
 Polònia El diario de Patricia El internado Algun telenotícies
 Documentals/Reportatges Altres. Escriu-ne el nom: -----“

En els gràfics els noms dels programes han estat escurçats per raons d'espai, ja que si no, no hi cabien; es representen de la següent manera: “Ventdelplà” (VP), “Partits d'algun esport/curses de motos/cotxes” (Esp), “Los Simpson” (L.Simp), “Gran Hermano” (GH), “Dibuixos animats” (D. Anim), “Aída” (Aída), “Pel·lícules” (“Pel·li), “Programes de debat” (PD), “Polònia” (Polònia), “El diario de Patricia” (DP), “El Internado” (E.Intern), “Algun telenotícies” (TN), “Documentals/Reportatges” (Docu/Repor) i “Altres” (Altres).

Podem veure que hi ha alguns programes, com els de debat, “El diario de Patricia” i “Gran Hermano” que no tenen gaire èxit (amb aquests dos últims és molt possible que els alumnes no hagin estat sincers, ja que les audiències d'aquests programes no són congruents amb les seves respostes), així com també els Dibuixos Animats (els deu fer vergonya reconèixer-ho, potser internament pensen que ja són massa grans per això); i els programes que tenen més èxit són: “Polònia”, els esports (partits de futbol, Fórmula1, etc.), “El Internado”, “Los Simpson” i Pel·lícules

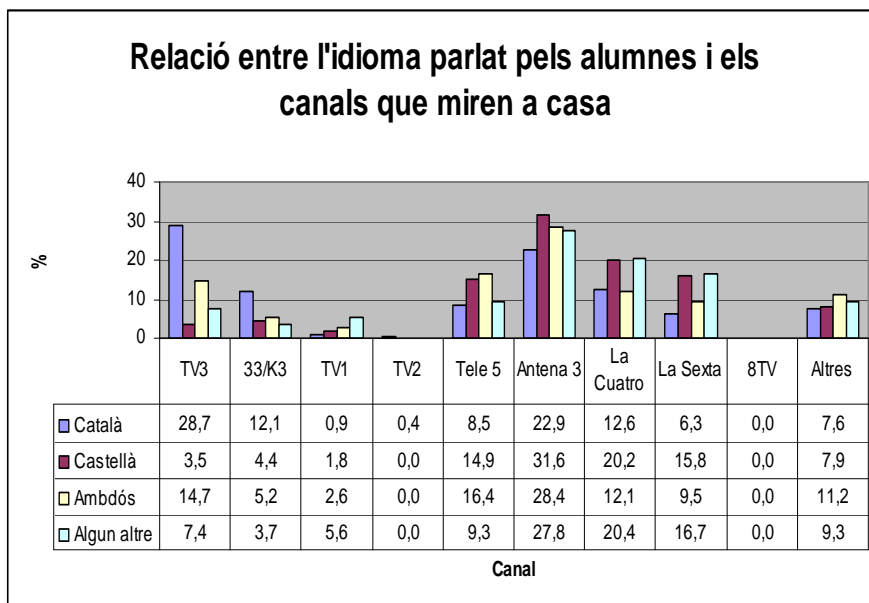
(no s'ha especificat quin gènere de pel·lícula, es dedueix que és qualsevol) i "Altres" (més endavant s'explicarà quins programes han esmentat els alumnes).

Per començar, els alumnes del primer cicle, els programes que més miren els nois són: "Ventdelplà" (8,1%), els esports (16,2%), "Los Simpson" (17,1%), les pel·lícules (11,7%) i "Polònia" (10,8%); i les noies prefereixen "Ventdelplà" (9,5%), "Los Simpson" (15,2%), les pel·lícules (14,3%) i "El Internado" (14,3%); així doncs, veiem que comparteixen alguns gustos, com el dels films, la sèrie de riure d'Antena3 "Los Simpson" i la telenovel·la catalana "Ventdelplà", però podem observar la diferència que els nois prefereixen mirar esports i les noies la sèrie juvenil "El Internado".

A continuació, els del segon cicle, les diferències s'accentuen una mica, tot i que encara comparteixen alguns gustos, tal com els percentatges ens mostren. Els nois, majoritàriament, com en el cicle anterior, afirmen que miren els esports (9,7%), les pel·lícules (15,5%), "Los Simpson" (22,3%) i "Aída" (10,7%); les noies, diuen que també els agraden les pel·lícules (8,6%) i "Los Simpson" (16,2%), i segueixen amb "El Internado" (17,1%). Tot i que els d'aquest cicle tampoc no semblen estar gaire interessats en programes amb els percentatges més baixos, un major nombre d'alumnes admet que mira "Gran Hermano" (4,3% en total) i els dibuixos animats (3,8% en total), i s'observa també que la popularitat de "Polònia" baixa.

Per acabar, el tercer i últim cicle, no s'observen gaires diferències per l'edat però sí entre els dos sexes, segurament perquè les noies acostumen a madurar abans que els nois, i per això veiem que tornen a dissentir en certs aspectes. Als nois els agraden els esports, "Polònia" i "Los Simpson" (16,4% tots tres programes), i les pel·lícules (12,3%); pel que fa a les noies, comparteixen l'afició per les pel·lícules (12,3%), "Los Simpson" (9,8%) i pels esports (en els cicles anteriors les noies no semblaven gaire interessades per aquest àmbit), amb un 11,5%, i llavors, en comptes de preferir "Polònia", com els nois, es decanten per "Ventdelplà" (9%) i "El Internado" (14,8%).

A partir d'això, doncs, podem afirmar que s'observa un perfil de les preferències dels nois i de les noies, encara que amb l'edat apareixen petites variacions. A ambdós sexes els agraden les pel·lícules i la sèrie d'humor "Los Simpson", però els nois es decanten més pels esports i les noies per sèries com "El Internado" o "Ventdelplà". Els programes més esmentats en l'apartat "Altres" són: "El Hormiguero", "Física o Química", "Sin tetas no hay paraíso", "Lalola", "Padre de familia", "Los hombres de Paco", "CSI" i "Anatomía de Grey" (vegeu annexos 19, 20, 21).

5.5 - Taula 5. Relació entre l'idioma parlat a casa i el canal que miren a la televisió

Aquest gràfic ens mostra, en percentatges, els canals que miren es miren a casa dels alumnes enquestats, i es creua aquesta variable amb l'idioma/idiomes matern/s (per tal

d'esbrinar si la llengua parlada a casa dels alumnes influeix o no a l'hora de mirar un canal o altre); també hi ha les taules corresponents (vegeu a l'annex). Així doncs, podem veure que els canals amb més èxit són: TV3, Tele5, Antena3, La Cuatro i La Sexta; en canvi, cadenes com TV1, TV2 i 8TV tenen molt poc èxit (aquesta última no l'ha triada pràcticament ningú).

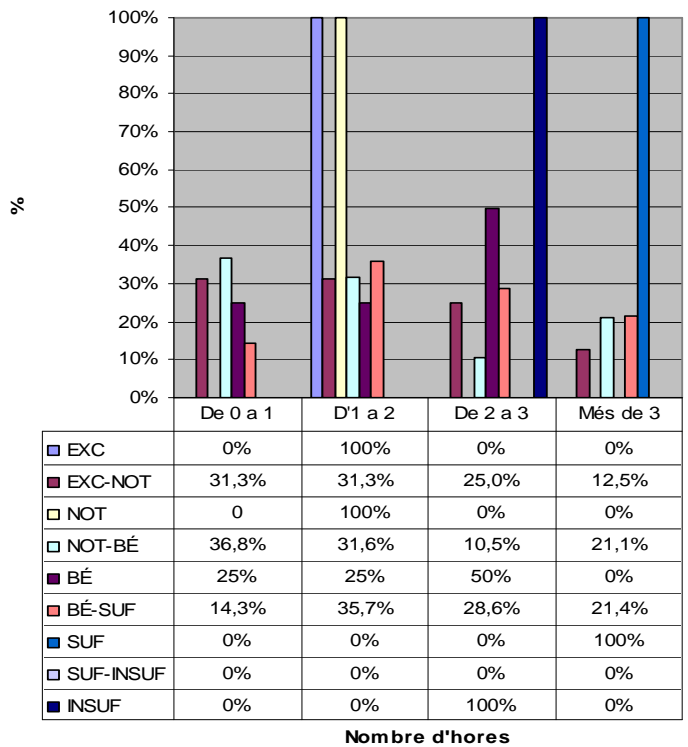
Podem observar que aquells que els catalanoparlants són els que miren més TV3 i el K3/33, seguits pels que parlen tant català com castellà; els que parlen castellà o algun altre idioma miren més aviat poc els canals catalans. Antena3 és el canal amb més èxit, i qui més el mira són els castellanoparlants, tots i que els alumnes que parlen altres llengües també el segueixen bastant. Pel que fa a Tele5, és qui més la miren són els castellanoparlants i els que tenen ambdues llengües (català i castellà). En canvi, són que parlen algun altre idioma (àrab, romanès, etc.) i castellà que miren més La Cuatro i la Sexta.

Podem extreure'n algunes conclusions, com ara que els catalanoparlants i els que parlen ambdues llengües són els que més miren els canals catalans, tot i que també segueixen els espanyols, tot i que amb no tanta freqüència com els castellanoparlants o els que parlen alguna altra llengua, que es concentren, bàsicament, en els canals espanyols. Es pot consultar les corresponents taules a l'annex 16.

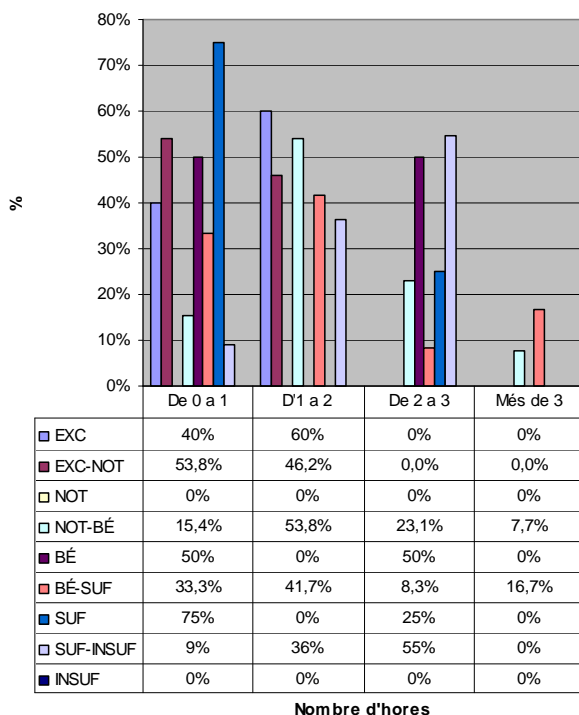
5.6 - Taula 6. Relació entre el rendiment acadèmic dels alumnes enquestats i de les hores que dediquen a mirar la TV

En aquests gràfics i taules podem veure si hi ha relació en el rendiment acadèmic dels alumnes enquestats i les hores que dediquen a la televisió. Podem apreciar que no hi ha gaires alumnes que passin més de 3 hores mirant la televisió, sinó que la majoria n'hi passa de zero a una, o bé d'una a dues, i alguns de dues a tres; també podem observar que no hi ha gaires alumnes diguin que treuen majoritàriament insuficients, la qual cosa fa pensar que alguns alumnes no deuen haver estat del tot sincer ja que han tendit a autoatribuir-se unes notes més bones

Relació entre el rendiment acadèmic dels alumnes i les hores que miren la TV (1r i 2n ESO)

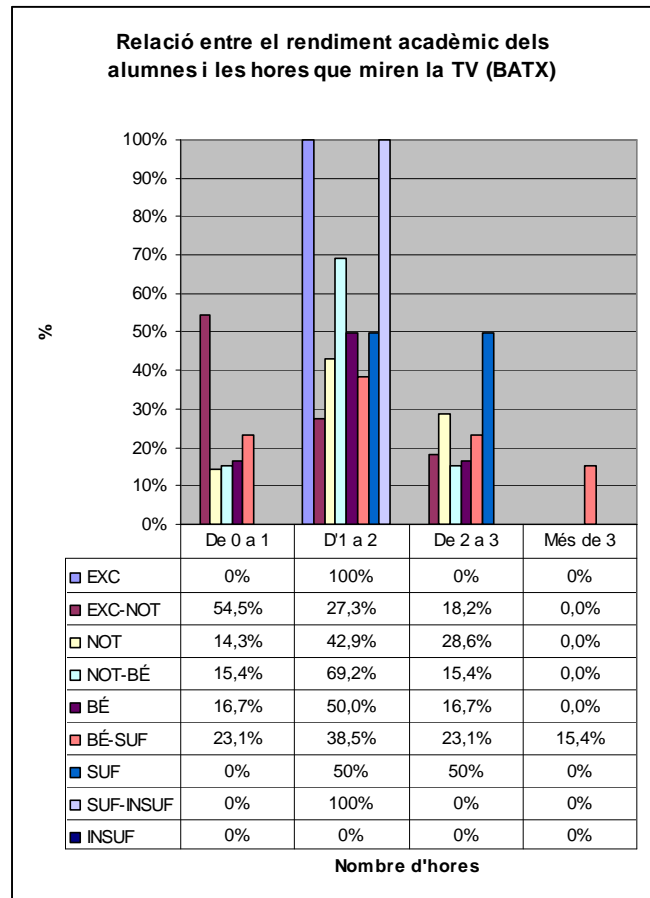

Relació entre el rendiment acadèmic de l'alumnes i les hores que mira la TV (3r i 4t ESO)

de les que en realitat treuen. Per consultar les corresponents taules, vegeu l'annex 17.

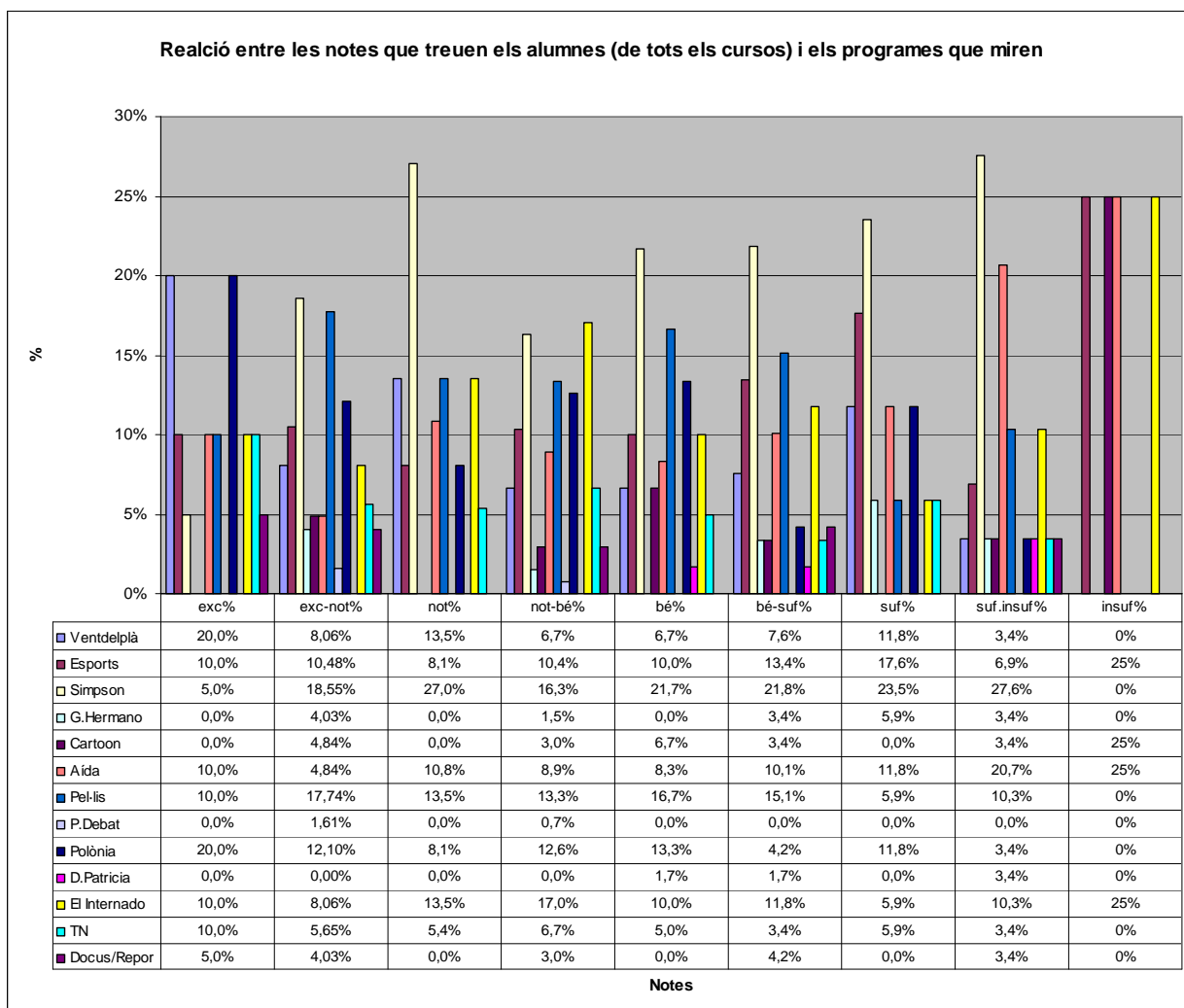
Així doncs, podem veure que, en el primer cicle, els alumnes que més miren la TV de zero a una hora són els que treuen excel·lents i notables, notables i bé; els que més miren la televisió d'una a dues hores són els alumnes d'excel·lents, els d'excel·lents i els de notables; els que es passen de dues a tres hores davant del televisor són els alumnes de bé i d'insuficients; els que més hores passen mirant la TV, més de tres hores, són els alumnes de suficients. Els alumnes del segon cicle presenten unes característiques similars: els que menys miren la TV són els d'excel·lents, excel·lents i notables; els que hi dediquen d'una a dues hores són els alumnes d'excel·lents, excel·lents i notables, notables i bé, i els de bé i suficients; els que passen de dues a tres hores mirant la TV són els alumnes de bé, i els de suficients i insuficients; els que

més miren la TV, que hi dediquen més de tres hores, són els alumnes de bé i suficients. Finalment, els alumnes més grans, de batxillerat, presenten les característiques següents: els que treuen excel·lents i notables són els que menys miren la TV, de zero a una hora; els que hi dediquen d'una a dues hores són els d'excel·lents, notable i bé, bé, i suficients i insuficients; els que hi dediquen de dues a tres hores són, bàsicament, els de suficients; els únics que miren la TV normalment més de tres hores són els alumnes de bé i suficients.

En conclusió, podria afirmar que sembla que sí que hi ha relació directa entre el rendiment acadèmic de l'alumne i les hores que dedica a la TV (és a dir, que no dedica a la feina), tot i que no es compleix la hipòtesi en tots els casos a causa de les excepcions. Podem veure que, com més modestes són les notes, més hores passa l'alumne davant del televisor, ja que els alumnes amb notes més bones no acostumen a dedicar més de dues hores diàries a la televisió. Es pot aplicar en tots els cursos, encara que presenten petites variacions.

5.7 - Taula 7. Relació entre les notes dels alumnes i els programes que miren.

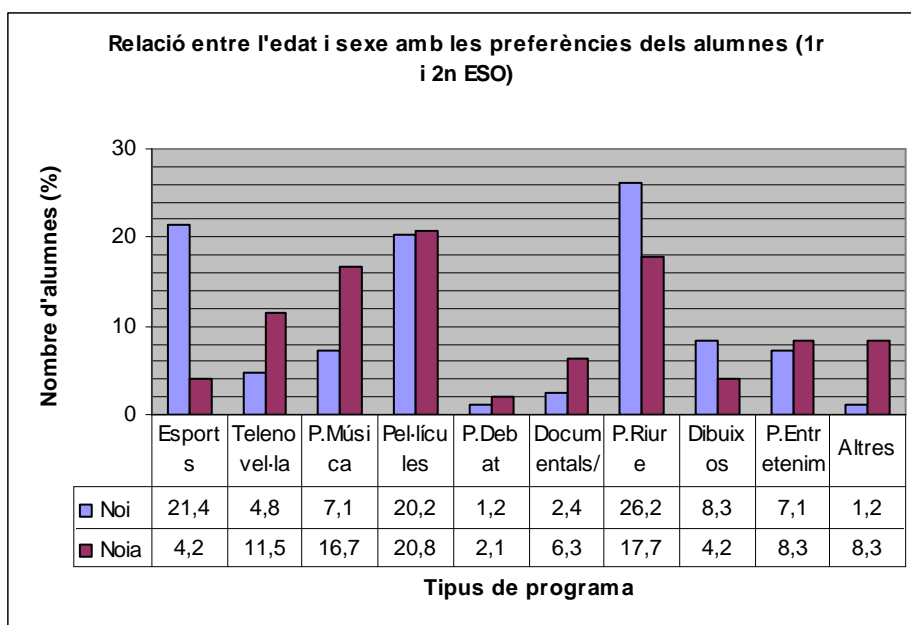
A partir d'aquest gràfic, que engloba tots els alumnes enquestats de l'institut (no ha estat possible posar els gràfics i taules de cada curs per problemes d'espai), podem veure la relació entre el seu rendiment acadèmic i els programes que miren. Hi ha les taules corresponents a l'annex 18.

Així doncs, podem veure que en el primer cicle, els que treuen únicament excel·lents tendeixen a mirar programes com "Ventdelplà" i "Polònia"; els alumnes que treuen excel·lents i notables acostumen a mirar pel·lícules i "Los Simpson"; els que següents, els alumnes de notables, es decanten per "Ventdelplà", també, per "Los Simpson", per les pel·lícules i "El Internado"; fins aquí els alumnes de notes més bones. Els tres programes més mirats pels alumnes de notables i bé són: "Los Simpson" i "El Internado"; els alumnes de bé tendeixen a mirar "Los Simpson", pel·lícules i "Polònia"; els alumnes de bé i suficients es decanten pels esports, "Los Simpson" i les pel·lícules; fins aquí els alumnes amb unes notes que es podrien considerar mitjanament modestes.

Els alumnes amb notes més aviat baixes i dolentes (desgraciadament pocs alumnes han admès que les treuen i per tant la mostra és poc representativa) es decanten per programes com: "Los Simpson", els esports, "Aída" i "El Internado".

D'aquesta manera, podem veure, una mica, com s'orienten els gustos dels alumnes segons les notes que treuen. Si bé hi ha programes com "Los Simpson" i les pel·lícules que agraden a tots, en general, n'hi ha d'altres que els alumnes de notes més modestes tendeixen a mirar més que els de notes més bones, ja que aquests últims s'interessen més per programes com "Ventdelplà" i "Polònia", i els altres tendeixen més a mirar "El Internado" o els esports. Això confirma una de les hipòtesis: les notes són un factor que els influencia a l'hora de mirar la TV; tot i que això és tan sols orientatiu, perquè no es pot dir tampoc que sigui un factor decisiu (a més a més s'ha de tenir en compte la dubtosa sinceritat dels alumnes quan van dir-me les seves notes).

5.8 - Taula 8. Relació entre l'edat i sexe de l'alumne i les seves preferències pel que fa a la programació

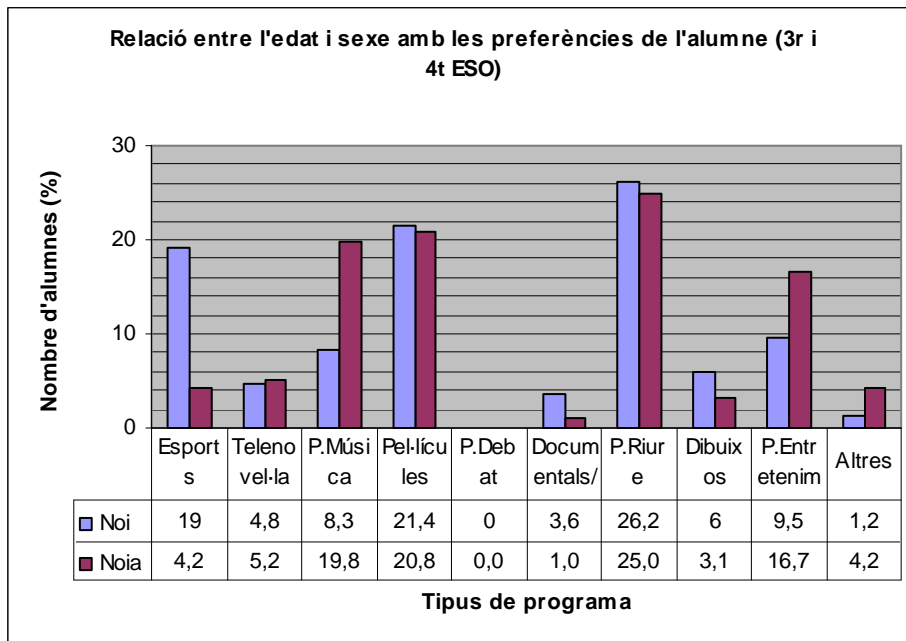

En aquests gràfics podem veure el buidatge de la pregunta de l'enquesta:

"- T'agradaria que a la programació de la televisió hi hagués més... (Tria'n 3):

- Esports
 Telenovel·la
 Programes de música
 Pel·lícules
 Programes de debat
 Documentals/Reportatges
 Programes de riure

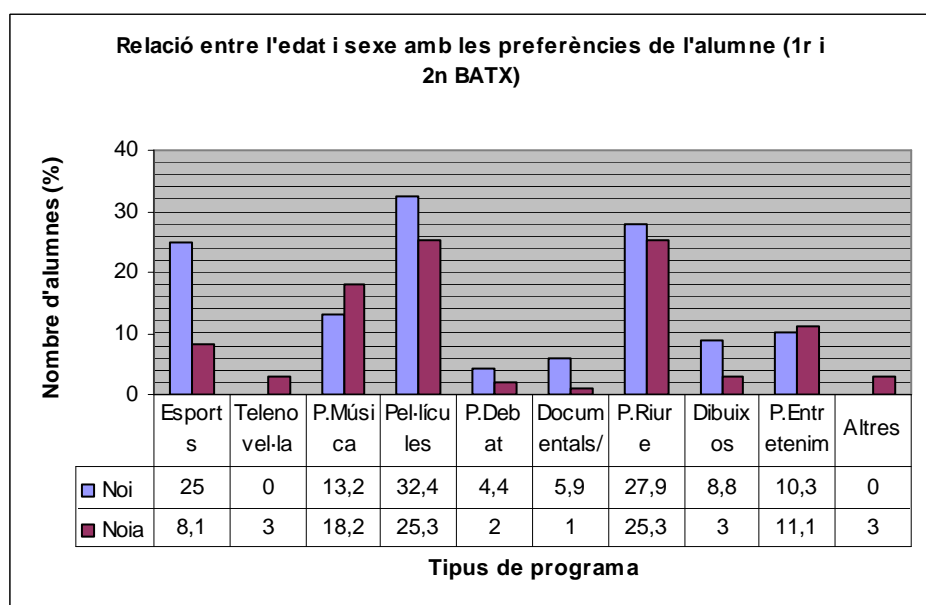
Dibuixos animats Programes d'entreteniment Altres. Digueu quin: -----"

Es pot veure si hi ha diferències en gustos entre nois i noies i entre les diferents edats. Però podem veure que, encara que segons el sexe

i l'edat els gustos varien una mica, en general tots els alumnes voldrien més esports, més programes de música i d'entreteniment i més pel·lícules; el que també queda palès és que ni nois ni noies de totes les edats estan interessats en els programes de debat, en els documentals, reportatges i dibuixos animats. A l'annex 15 hi ha les corresponents taules.

Així doncs, podem veure que els nois del primer cicle prefereixen, majoritàriament, els esports (21,4%), les pel·lícules (20,2%) i els programes de riure (26,2%); en canvi, les noies prefereixen les

telenovel·les (11,5%) i els programes de música (16,7%), però comparteixen l'interès per les pel·lícules (20,8%) i pels programes de riure (17,7%).

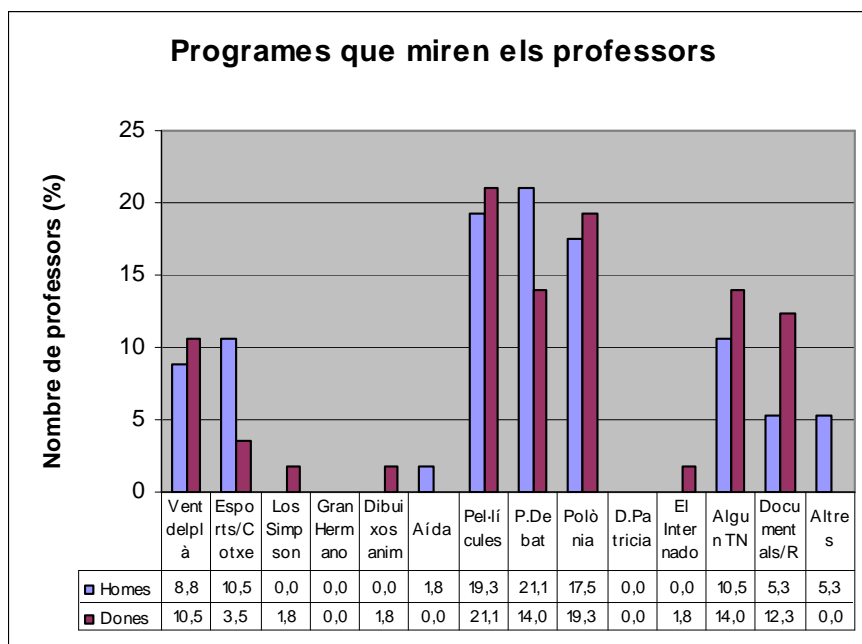
En el segon cicle, els resultats són força similars. Els nois s'interessen molt pels esports (19%), per les pel·lícules (21,4%) i pels programes de riure (26,2%), exactament el mateix que els nois del cicle anterior; pel que fa a les noies, els interessen els programes de música (19,8%), les pel·lícules (20,8%), els programes d'entreteniment (16,7%), i com els nois, les pel·lícules (20,8%) i els programes de riure (25%).

En l'últim cicle podem veure que els nois presenten els mateixos gustos, ja que prefereixen també els esports (25%), les pel·lícules (32,4%), els programes d'entreteniment (13,2%) i els programes de riure (27,9%); les preferències de les noies tampoc no canvien gaire, ja que prefereixen els programes de música (18,2%) i de riure (25,3%), i com, els nois, les pel·lícules (25,3%). Tan sols varien una mica els percentatges.

D'aquesta manera podem concloure que el que els joves busquen és no un programa pedagògic per aprendre coses sinó quelcom per distreure's i divertir-se, no pas temes en què s'hagi de rumiar, com en els debats, sinó temes entretinguts.

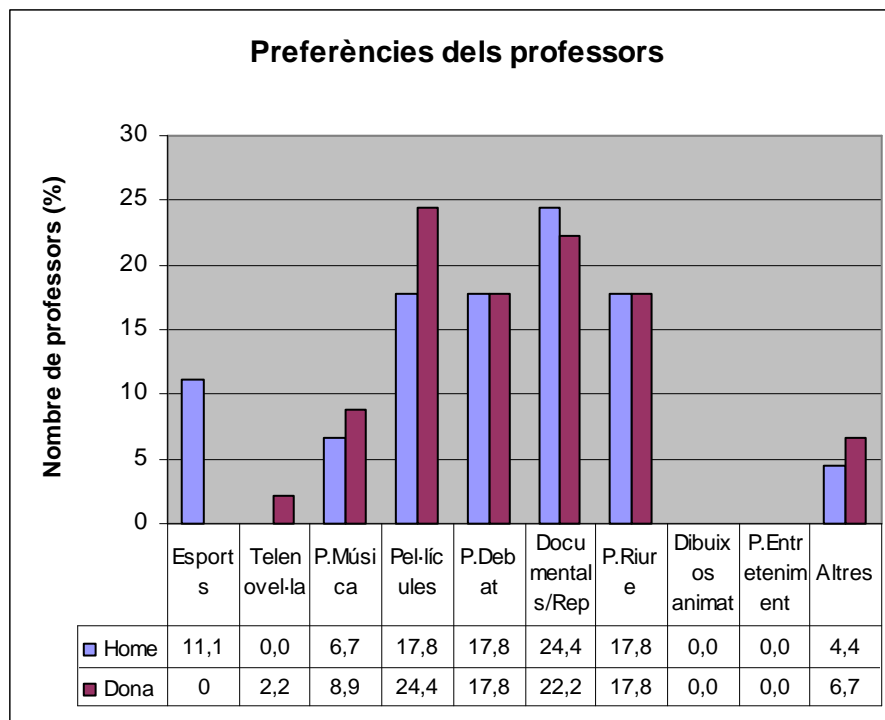
5.9 - Taula 9. Programes que miren els professors i les seves preferències. Comparació dels mateixos ítems amb els alumnes

Amb aquests gràfics de barres podem veure els programes que miren els 30 professors (15 homes i 15 dones) enquestats, així com també les seves preferències, podem saber què voldrien la programació

televisiva. Amb aquests gràfics pretenc comparar els gustos dels joves i els dels adults. A primera

vista podem veure que homes i dones tenen gustos semblants, si bé hi ha algunes diferències. Es pot trobar l'enquesta dels professors a l'annex 2, i els gràfics i taules a l'annex 13 i 14.

Els programes que miren més els professors, tant homes com dones són: les pel·lícules (20,2%, percentatges semblants tant homes com dones), els programes de debat (els homes un 21,1% i les

dones un 14%) i "Polònia" (18,4%, percentatges semblants tots dos sexes); les principals diferències entre les preferències dels homes i les dones són: els homes es decanten més pels esports i les dones prefereixen els documentals i reportatges. Veiem que, mentre que els joves els agraden molt programes com "El Internado" o "Los Simpson" i no semblen estar gens interessats en programes de debat o en documentals i reportatges, els adults sí, però mantenen algunes semblances, com l'afició pels esports o per les pel·lícules.

Pel que fa a les preferències, els adults voldrien que a la televisió hi hagués més pel·lícules (21,3%), més programes de debat (18%), més documentals i reportatges (23,6%) i programes de riure (18%); els homes també opten pels esports (11,1%) i les dones per les pel·lícules (24,4%, davant d'un 17,8% dels homes). Els joves, en canvi, es decanten, a més de les pel·lícules i els esports, pels programes de música i d'entreteniment, com podem veure en el gràfic.

Així doncs, podem concloure que els joves, a la televisió hi busquen més una estona de diversió, d'entreteniment, desconexió; en canvi, els professors busquen coses més "serioses", com els documentals, els programes de debat... Tot i que també els agraden coses per passar l'estona com els esports o les pel·lícules.

CONCLUSIONS DE L'ENTREVISTA A TV3

Aquesta entrevista es va fer al coordinador infantil i juvenil de TV3, el K3, en Dani López Braña, el dia 17 de desembre a TV3.

D'aquesta entrevista se'n poden extreure algunes conclusions, que serien les següents:

- TV3 és una televisió que es diferencia de les altres cadenes per la qualitat i pels codis del CAC (Consell d'Audiovisual de Catalunya), que comparats amb les lleis d'altres comunitats autònomes, són més severes a l'hora de permetre certs continguts. També es diferencia perquè és una televisió més pròxima als catalans i catalanes, perquè es mou en un territori més petit, i també perquè donen molta importància a la intervenció, a la participació ciutadana.
- Els programes del K3 intenten transmetre uns valors com el companyerisme, la superació personal, l'esforç, solidaritat, etc. i renuncien a certs programes que, encara que saben que segurament els proporcionarien molta audiència, no respecten les lleis del CAC, establertes pel Parlament de Catalunya; i també tracten temes que saben que interessen als joves: estudis, amors, etc. En una comissió en parlen i discuteixen si aquell programa s'hauria de transmetre o no, i tenen molt en compte els codis d'edats (no emetran mai quelcom que sigui de "+18"). Quan en els seus programes hi surt violència o consumició de droga, sempre està justificada d'una manera moral.
- Ells intenten tocar molts temes, no busquen un perfil de jove en concret, sinó que volen oferir un gran ventall de temes per tal de satisfer les preferències de tothom, però tenen uns codis que no els permeten certs programes que altres cadenes sí que transmeten perquè estan regits d'una altra manera.
- La funció principal de TV3 és difondre i potenciar el català, ja que es va fundar, vint-i-cinc anys enrere, amb aquesta funció. Això representa algunes barreres, perquè no tenen tant d'èxit entre la gent de parla castellana o els nousvinguts. Però ho veuen com un aspecte positiu, perquè ajuden la llengua catalana i també actuen com a font d'integració.

- Les audiències han canviat molt en aquests darrers anys. Ara els adolescents consumeixen televisió dirigida a adults (només cal veure quins programes tenen més audiència: "Física o Química", "Sin tetas no hay paraíso", "El diario de Patricia"...). Les altres televisions això ho saben i ofereixen aquests programes, que saben que els joves els interessarà, encara que el contingut no sigui adequat per la seva edat.

(L'entrevista en format mp3 i per escrit en els annexos 3 i 4)

CONCLUSIONS

Una vegada havent arribat al final d'aquest treball, puc extreure'n algunes conclusions, i veig que algunes hipòtesis es compleixen i d'altres no. Tot i que el que ha sortit d'aquest treball és tan sols orientatiu.

La primera hipòtesis era la relació entre les notes de l'alumne i el programa que mira. Hem pogut comprovar que aquesta hipòtesis era força certa, perquè els alumnes de notes excel·lents tendeixen més a mirar programes com "Polònia" i "Ventdelplà", en canvi, els alumnes de notes més modestes miren altres programes com "El Internado" o "Aída"; tot i que també comparteixen gustos com "Los Simpson" o les pel·lícules.

La hipòtesis de la relació entre els estudis dels pares i els programes no s'ha pogut comprovar a causa de la impossibilitat de buidar, en molts casos, les respostes dels alumnes (moltes vegades no es podia saber si els pares realment havien cursat estudis universitaris o no, com en el cas de les secretàries, per exemple).

La hipòtesis de la relació entre l'idioma i el canal que es mira s'ha complert. S'ha vist que l'idioma que es parla a casa influeix a l'hora de mirar la TV, ja que els alumnes de parla catalana miren molt més televisió catalana que els de parla castellana, que amb prou feines la miren (això podria dur-nos a afirmar que els catalanoparlants tenen més possibilitats de mirar programes de més qualitat, ja que el CAC és més sever que les altres televisions, a més a més que TV3 és pública).

La hipòtesis de la relació entre el fet de mirar la TV acompanyat d'un adult i el tipus de programa que miren no s'ha comprovat ja que, havent buidat aquesta part de l'enquesta, vaig veure que la gran majoria dels alumnes mira la TV molts cops sols, de manera que no hagués tingut sentit establir relacions amb una altra variable.

La hipòtesis que els adolescents no estan interessats en programes com els reportatges o els de debat s'han confirmat clarament. Gairebé cap alumne ha dit que mirés aquest tipus de programes, ja que estan més interessats en els esports, les telenovel·les, les sèries d'humor, perquè el que volen quan miren la TV és distreure's una mica i passar-s'ho bé. I d'aquesta manera també es confirma la hipòtesis de les diferències de preferències entre adults i adolescents: els adults prefereixen els programes de debat, reportatges, pel·lícules i programes de riure.

La hipòtesis entre el rendiment acadèmic de l'alumne i les hores que dedica a la TV s'ha confirmat també. Hem vist que els alumnes amb notes més bones acostumen a mirar la TV de 0 a 2 hores, i els de notes més baixes d'1 a 3 hores diàries. És raonable ja que com més hores es passen mirant la TV menys hores es poden dedicar a l'estudi (tot i que sempre hi ha excepcions).

La hipòtesis de les diferències entre les preferències dels alumnes més petits i les dels alumnes més grans no està gaire clara. Existeixen petites diferències, però no es poden ressaltar gaire, i per això no es pot afirmar que, si més no aparentment, les preferències canviïn tal com es pensava.

Així doncs, en aquest treball s'han complert algunes de les hipòtesis inicials i d'altres s'ha vist que no eren certes o bé no s'han pogut comprovar; però de totes maneres, considero prolífera i satisfactòria aquesta recerca, no només per haver pogut confirmar algunes hipòtesis, sinó perquè he après com funciona l'elaboració d'un treball d'aquest tipus, fet necessari, perquè a la universitat segurament ens en faran fer molts. Finalment puc afirmar que hi ha algunes factors, com l'idioma, les hores que es mira la TV, o les notes, que influeixen en els joves a l'hora de mirar la televisió; i també que els joves no busquen programes de crítica social, sinó quelcom que els permeti relaxar-se i riure.

BIBLIOGRAFIA

LLIBRES i ESTUDIS

- Alberó Andrés, M. *La mirada adolescent. Violència, sexe i televisió*. Fondo de cultura económica
- Popper, K; Condry, J. *La televisión es mala maestra*. E. Octaedro
- Camps, V. *Creure en l'educació. L'assignatura pendent*. Península
- Casas, F. *Preferències i expectatives dels adolescents relatives a la televisió a Catalunya*. Consell de l'Audiovisual de Catalunya
- Montero Rivero, Y. *Televisión, valores y adolescencia*. E. Gedisa
- Fernández Cavia, J. *El consumidor adolescent. Televisió, marques i publicitat*. E. Aldea Global
- Seminario Galego de Educación para a Paz. *Educar para desaprender la violencia. Materiales didácticos para promover una cultura de paz*. E. Catarata
- Casas Turró, E. *Valoració pedagògica dels hàbits i preferències televisives adolescents*.

ARTICLES D'OPINIÓ

<http://www.senderi.org/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=494&mode=&order=0>

"La influència dels mitjans de comunicació en la vida quotidiana dels nois i noies", de Buxarais, M. R.

http://www.elpais.com/articulo/reportajes/Apogeo/vulgaridad/elpepusocdmg/20030608elpdmgrec_2/Tes

"Apogeo a la vulgaridad", de Verdú. V.

<http://www.diaridelsestudiants.com/prisma.php?id=51193968743> ("La televisió que miren els joves")

<http://www.aulamedia.org/rbreu1.doc> ("El domini dels mitjans de comunicació audiovisuals sobre el públic infantil i juvenil", de Breu, R.)

PÀGINES WEB

www.edu.gva.es/eva/docs/convivencia/publicaciones/val/influencia_TV.pdf ("Influència de la televisió en els xiquets i jòvens")

http://www.cac.cat/pfw_files/cma/recerca/quaderns_cac/Q25lbe.pdf ("Conclusions del *Llibre Blanc: L'educació en l'entorn audiovisual*")

http://www.publicaciones.cucsh.udg.mx/ppperiod/comsoc/pdf/4_2005/195-199.pdf ("Una televisió para la educación, una utopía posible", de González Reyes, R.)

ANNEXOS

Títol: "Preferències televisives dels joves"

Autora: Gemma Pera Ros (2n Batxillerat d'Humanitats)

Tutora: Sílvia Cassú Gibert

Data d'entrega: 14 de Gener de 2009

Índex d'annexos

Annex 1.....	Enquesta dels alumnes
Annex 2	Enquesta dels professors
Annex 3	Entrevista de TV3 per escrit
Annex 4	Entrevista de TV3 en CD-ROM
Annex 5	Article d'opinió de Vicent Verdú
Annex 6	Article d'opinió de Maria Rosa Buxarrais
Annex 7	Articles d'opinió de "El diari de l'estudiant"
Annex 8	Article d'opinió de "Aulamedia"
Annex 9	Gràfics i taules dels percentatges dels nois i noies enquestats
Annex 10	Gràfics i taules dels percentatges dels idiomes parlats pels alumnes enquestats
Annex 11	Gràfics i taules dels percentatges de l'acompanyament dels alumnes enquestats quan miren la TV
Annex 12	Gràfics i taules dels percentatges dels programes mirats pels alumnes enquestats
Annex 13	Gràfics i taules dels percentatges de les preferències televisives dels professors
Annex 14	Gràfics i taules dels percentatges dels programes mirats pels professors
Annex 15	Gràfics i taules dels percentatges de la relació entre l'edat, el sexe i les preferències televisives dels alumnes enquestats

Annex 16	Gràfics i taules dels percentatges de la relació entre l'idioma parlat per l'alumne i el canal que es mira a casa seva
Annex 17	Gràfics i taules dels percentatges de la relació entre les notes de l'alumne i les hores que passa mirant la TV
Annex 18	Gràfics i taules dels percentatges de la relació entre les notes de l'alumne i els programes que mira
Annex 19	Programes que han dit que miren els alumnes de 1r i 2n d'ESO
Annex 20	Programes que han dit que miren els alumnes de 3r i 4t d'ESO
Annex 21	Programes que han dit que miren els alumnes de Batxillerat
Annex 22	Totes les enquestes (de professors i alumnes)